

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010579
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2513010579.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci obžalovaného P. D., pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 23.02.2015, č.k. 1T/104/2013-272, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.4.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 23.02.2015, č.k. 1T/104/2013-272 rozhodol tak, že obžalovaného P. D. uznal za vinného, že dňa 16.04.2011 v čase o 00.33 hod. v G. na ulici L. na predajnom stánku č. XX nezisteným predmetom rozbil sklenenú výplň okna z izolačného dvojskla o rozmeroch 171 x 101 cm, následne vnikol dnu s úmyslom niečo odcudziť, kde vybral z registračnej pokladne zásuvku na finančnú hotovosť, v ktorej sa nenachádzali žiadne peniaze a následne zo stánku odišiel, čím spôsobil I. E. poškodením sklenenej výplne škodu vo výške 243,85 Eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/149/2010 zo dňa 27.08.2010, právoplatným dňa 23.10.2010 odsúdený pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, teda v úmysle spáchať trestný čin sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a taký čin spáchal vlámaním a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, čím spáchal prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd obžalovanému upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/128/2010 zo dňa 16.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/105/2014 zo dňa 02.12.2014, a to úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia ako i trest prepadnutia veci, považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodeným I. E. - TOMICO, 010 01 Žilina, Javorová č. 6, IČO: 33 865 973 škodu vo výške 40,64 Eur a UNIQA poisťovňa, a.s., Lazaretská č. 15, 820 07 Bratislava, IČO: 00 653 501 škodu v sume 203,21 Eur.

Tento rozsudok prvostupňový súd odôvodnil predovšetkým tým, že na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dospel z záveru, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok a tento je trestným činom tak, ako je to uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v zmysle obžaloby sa cíti byť vinným, dobrovoľne sa priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok a je ochotný uhradiť spôsobenú škodu. Vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, prokurátor v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol toto jeho vyhlásenie prijať. Po splnení ďalších zákonných podmienok prvostupňový súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku toto vyhlásenie obžalovaného prijal a v súlade s ustanovením § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že v rozsahu tohto priznania sa nevykoná dokazovanie čo do viny, ale iba čo do výroku o treste a náhrade škody. Na ďalšie hlavné pojednávanie sa obžalovaný nedostavil, pričom doručenie mal riadne vykázané, lehota bola zachovaná, neospravedlnil sa a preto súd v súlade s ustanovením § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

V odôvodnení výroku o treste, prvostupňový súd uviedol, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, bol postihnutý dňa 30.01.2011 za priestupok proti poriadku v správe podľa § 47 ods. 1 písm. h) Zákona o priestupkoch. Doposiaľ bol súdom 11 krát trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/128/2010 zo dňa 16.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/105/2014 zo dňa 02.12.2014, kedy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, bolo mu uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou a bol vyslovený trest prepadnutia veci. Prvé rozhodnutie v tejto veci bolo vydané rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/128/2010 zo dňa 05.12.2011, pričom Krajský súd Trnava uznesením sp. zn. 3To/42/2012 zo dňa 10.09.2013 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine v bode 1/ ako aj vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o uloženom ochrannom opatrení. Následne okresný súd dňa 16.06.2014 s poukazom na vinu už právoplatne potvrdenú uznesením Krajského súdu Trnava k bodom 2) a 3) rozsudku uznal vinu v bode 1) a uložil mu úhrnný trest. Keďže terajší skutok spáchal skôr, než bol vyhlásený tento odsudzujúci rozsudok, prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. S poukazom na tú skutočnosť, že Okresný súd Piešťany vo veci 2T/128/2010 uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, prvostupňový súd mal za to, že tento uložený trest je primeraný a splní účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie a preto súd v súlade s ustanovením § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Vo vzťahu k otázke náhrady škody súd uviedol, že splnomocnený zástupca poškodenej I. E., P. E. si uplatnil náhradu škody v čiastke 40,64 Eur, keďže zvyšok škody v čiastke 203,21 Eur za poškodenie stánku bolo preplatené poisťovňou Uniqa a zástupca poškodenej spoločnosti Uniqa si uplatnil túto náhradu škody v čiastke 203,21 Eur, ktorú preplatili poškodenej E., uvedená škoda bola riadne vyčíslená. Obžalovaný túto škodu uznal a bol ochotný ju uhradiť, súd preto v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného poškodeným stranám túto škodu uhradiť.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany a to v neprospech obžalovaného voči výroku o treste. Podané odvolanie neskôr písomne odôvodnila a uviedla, že podľa jej názoru má byť obžalovanému uložený samostatný trest a neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Piešťany v konaní 2T/128/2010. Vzhľadom na neexistenciu podmienok na uloženie súhrnného trestu neprichádza do úvahy ani upustenie od súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Prokurátorka navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol o treste pre obžalovaného. Navrhla, aby obžalovanému odvolací súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

- 1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.
- 3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že
  - a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
  - b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
  - c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v zmysle § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku rozsudku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Po preskúmaní napadnutého výroku o treste dospel odvolací súd k názoru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Konanie na súde I. stupňa bolo podľa názoru odvolacieho súdu vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a v rozsahu, ktorý postačuje na spravodlivé rozhodnutie v merite veci.

Prokurátorka vytýka prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie skutkového stavu vo vzťahu k ukladaniu trestu. Podľa jej názoru neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu a teda ani rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Z písomného odôvodnenia odvolania vyplýva, že prokurátorka vychádzala zo zistenia, že v konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/128/2010 bol obžalovaný P. D. odsúdený rozsudkom tohto okresného súdu zo dňa 16. 6. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 2. 12. 2014. Uvedené skutočnosti, podľa prokurátora vyplývajú z odpisu z registra trestov obžalovaného.

Odvolací súd zistil, že prokurátor pri svojej úvahe vychádzal z nesprávnych, respektíve nie relevantných skutočností. Zo spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/128/2010, ktorý je pripojený k trestnému spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/104/2013, zistil z odvolací súd nasledovné. Vo veci Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/128/2010 bola na Okresný súd Piešťany dňa 13. 7. 2010 podaná obžaloba, o ktorej prvostupňový súd rozhodol rozsudkom zo dňa 5. 12. 2011. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie, na základe ktorého tunajší súd uznesením zo dňa 10. 9. 2013 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Následne Okresný súd Piešťany dňa 16. 6. 2014 vyhlásil vo veci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť na základe nasledujúceho uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 2. 12. 2014.

Z uvedeného vyplýva, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 2T/128/2010 bol ako prvý v poradí vyhlásený rozsudok dňa 5. 12. 2011. Keďže skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za iného aktuálne preskúmanom konaní (sp.zn. 1T/104/2013), spáchal dňa 16. 4. 2011, sú oba tieto trestné činy vo vzájomnom súbehu a prichádza teda u nich do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Prokurátorka sa tak vo svojom odvolaní opierala o právne nerelevantné zistenie, že vo veci Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/128/2010 rozhodol tento súd rozsudkom zo dňa 16. 6. 2014. Na účely rozhodnutia o súhrnnom treste je potrebné brať do úvahy vždy v poradí prvé rozhodnutie súdu, i keď toto bolo neskôr zrušené.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel odvolací súd k názoru, že prvostupňový súd vychádzal pri rozhodovaní o treste zo správne zisteného skutkového a právneho stavu. Samotné rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný skôr uložený trest odňatia slobody, považuje odvolací súd za správne a zákonné. Skutok, za ktorý je obžalovaný aktuálne uznaný vinným, spáchal v apríly roku 2011, pričom napadnutý rozsudok bol vyhlásený vo februári 2015, teda takmer 4 roky po spáchaní skutku. Odvolací súd prihliadol tiež na to, že aktuálne stíhaný prečin spáchal obžalovaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Nakoniec je potrebné vychádzať i zo skutočnosti, že za spáchanie tohto prečinu hrozí obžalovanému uloženie trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. S poukazom na časový odstup od spáchania trestného činu, vývojové štádium trestného činu, ako i hroziaci trest, sa javí skôr uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako i trest prepadnutia veci, za dostačujúce v zmysle § 44 Trestného zákona.

Odvolací súd preto vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné a preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.